

היום נלמד בעזרת ה':

ברכות דף ו

הגמרא מביאה מימרות בעניין המזיקין:

אבא בנימין אומר שאילו היינו רואים את המזיקים העומדים לפנינו לא היינו יכולים לעמוד מרוב פחד. אב"י אומר שהמזיקים מרובים יותר מבני האדם. רב הונא אומר שלכל אחד יש אלף מזיקים מצד שמאל ועשרת אלפים מצד ימין. רבא אומר שבגלל המזיקים: מרגישים דוחק בשעת הדרשה בשבת אפילו שיושבים ברווח, תלמידי חכמים מרגישים עייפות בברכיים, בגדי התלמידי חכמים מתבלים מהר, ורגליהם נתקלות במכשולים ונפצעות.

הגמרא מביאה שיש דרך המאפשרת לדעת שהם נמצאים סביבו, ואפילו לראות אותם.

מימרות בענייני תפילה ובית הכנסת:

אבא בנימין אומר: אין תפילתו של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת.

רבין בר רב אדא אומר בשם רבי יצחק שהקב"ה נמצא בבית הכנסת.

וכן עשרה אנשים שמתפללים, שלשה דיינים שיושבים בדין, שניים שעוסקים בתורה ואפילו אדם אחד שעוסק בתורה, כל אלה שכניה עימהם.

אמר רב אשי: אם רצה אדם לעשות מצווה, ונאנס ולא עשאה, מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה.

הגמרא מביאה מימרות בעניין התפילין של הקב"ה (= הדברים לא כפשוטם אלא נאמרו על דרך משל, והם מסודות התורה).

התפילין הם עוז לישראל, והגויים מפחדים כאשר הם רואים את התפילין בראשם של ישראל, שנאמר "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך".

כל אדם הרגיל לבוא בכל יום לבית הכנסת ויום אחד לא בא, הקב"ה שואל עליו מדוע הוא לא הגיע. אם אותו אדם לא הגיע כי הלך לדבר מצווה, הוא יצליח במעשיו. ואם

(המשך בדף הבא ↓)

(המשך מדף קודם ↑)

הלך לדבר הרשות לא יצליח במעשיו, היות שהיה לו לבטוח בה' שיתן לו את צרכיו גם אם ילך תחילה לבית הכנסת.

בשעה שבא הקב"ה לבית הכנסת ולא מצא בה עשרה אנשים, מיד הוא כועס.

כל אדם שמתפלל במקום קבוע, אלוקי אברהם בעזרו.

כשיוצאים מבית הכנסת צריך לצאת בנחת ולא במהירות, וכשנכנסים לבית הכנסת מצווה לרוץ. וכן מצווה לרוץ אפילו בשבת כדי לשמוע את הדרשה.

התפילה היא מהדברים העומדים ברומו של עולם, ובני אדם מזלזלים בהם.

רבי חלבו אומר שלעולם יהיה אדם זהיר בתפילת המנחה. רבי יוחנן אומר גם בתפילת ערבית. רבי נחמן בר יצחק אומר אף בתפילת שחרית.

עיקר השכר שאנשים מקבלים על קיום המצוות הוא על המאמץ והקושי בקיום המצווה:

עיקר השכר מהדרשה הוא על הריצה לשמיעת הדרשה, ועל הצפיפות והדוחק בשעה ששומעים את הלכות החגים. עיקר השכר מהלימוד הוא על היגיעה שאדם יגע וטורח להבין את הטעם של מה שלומד. עיקר השכר של האבל הוא על השתיקה ששותק ומקבל את הדין באהבה. עיקר השכר של התענית הוא על הצדקה שנותנים לעניים במוצאי התענית. עיקר השכר של המספידים הוא על כך שמעוררים את השומעים לבכי. עיקר השכר של המשתתפים בשמחת חתן וכלה הוא על כך שמשמחים אותם בדברים.

הגמרא מביאה מימרות מרבי חלבו בעניין גודל החיוב לשמח חתן וכלה והשכר שמקבלים עבור זה, בעניין אדם שיש בו יראת שמים, ובעניין הקדמת שאילת שלום לחברו.

מושגים בדף

מזיקים: שדים. **חד:** אחד. **תרי:** שתיים. **תלתא:** שלוש. **עוז:** חוזק. **אגרא:** שכר.

